

УДК 512. 86

Н. В. Юрченко (Ужгородський нац. ун-т)

ПРО СИЛОВСЬКІ 2-ПІДГРУПИ ГРУПИ $GL(2, \mathbb{Z}[\sqrt{d}])$

The irreducible Sylow 2-subgroups of the general linear group $GL(n, \mathbb{Z}[\sqrt{d}])$ over some principle ideal domains $\mathbb{Z}[\sqrt{d}]$ have been described up to isomorphism.

Описуються з точністю до ізоморфізму незвідні силовські 2-підгрупи групи $GL(2, \mathbb{Z}[\sqrt{d}])$ над деякими кільцями головних ідеалів $\mathbb{Z}[\sqrt{d}]$.

П. М. Гудивок і В. П. Рудько [1] вияснили, коли силовські p -підгрупи групи $GL(n, \mathbb{Z})$ ізоморфні (\mathbb{Z} — кільце цілих раціональних чисел). В роботі [2] розв'язана задача про спряженість силовських p -підгруп повної лінійної групи $GL(n, R)$ над кільцем головних ідеалів R . В цій роботі одержано також ряд, залежних від p і R , достатніх умов ізоморфізму силовських p -підгруп групи $GL(n, R)$. Ми доповнюємо ці результати для випадку $p = 2$ і R — квадратичне кільце.

Нехай просте число d має вигляд

$$d = 16s - 1, \quad (1)$$

де $s > 1$. Кільце $\mathbb{Z}[\sqrt{d}]$ має \mathbb{Z} -базис $1, \sqrt{d}$.

Група

$$D_4 = \left\langle a = \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, b = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \right\rangle \quad (2)$$

діедра порядку 8 є силовською 2-підгрупою в групах $GL(2, \mathbb{Z}[\sqrt{d}])$, $GL(2, \mathbb{Q}(\sqrt{d}))$, єдиною, з точністю до спряженості, в останій з цих груп.

Лема 1. Циклічна порядку 4 група H , що породжена матрицею

$$A = \begin{pmatrix} \sqrt{d} & -4s \\ 4 & -\sqrt{d} \end{pmatrix}, \quad (3)$$

буде силовською 2-підгрупою групи $GL(2, \mathbb{Z}[\sqrt{d}])$.

Доведення. Нехай це не так і B така матриця із групи $GL(2, \mathbb{Z}[\sqrt{d}])$, що

$$B^2 = E, \quad BA = -AB \quad (4)$$

(це співвідношення в групі D_4 (2)). Тоді

$$\text{tr } B = 0, \quad \det B = -1. \quad (5)$$

Із (5) слідує, що

$$B = \begin{pmatrix} x & u \\ v & -x \end{pmatrix} \quad x, u, v \in \mathbb{Z}[\sqrt{d}]. \quad (6)$$

Із 2-го співвідношення в (4) (див. також (3)) витікає, що $4u = 4sv - 2\sqrt{d}x$, звідки слідує, що $x = 2y$ ($y \in \mathbb{Z}[\sqrt{d}]$) і тоді матриця (6) має вигляд

$$B = \begin{pmatrix} 2y & sv - \sqrt{d}y \\ v & -2y \end{pmatrix} \quad (7)$$

Із 2-го співвідношення в (5) витікає, що

$$4y^2 + sv^2 - \sqrt{d}yv = 1 \quad (y, v \in \mathbb{Z}[\sqrt{d}]). \quad (8)$$

Нехай

$$y = y_1 + y_2\sqrt{d}, \quad v = v_1 + v_2\sqrt{d} \quad (y_j, v_j \in \mathbb{Z}). \quad (9)$$

Підставивши (9) в (8) одержимо

$$(4y_1^2 + sdv_2^2 - dy_1v_2) + (4dy_2^2 + sv_1^2 - dv_1y_2) = 1, \quad (10)$$

$$8y_1y_2 + 2sv_1v_2 - y_1v_1 - dy_2v_2 = 0. \quad (11)$$

Ліва частина в (10) — це сума двох квадратичних форм $f_1(y_1, v_2) + f_2(y_2, v_1)$ з матрицями

$$F_1 = \begin{pmatrix} 4 & -d/2 \\ -d/2 & sd \end{pmatrix}, \quad F_2 = \begin{pmatrix} s & -d/2 \\ -d/2 & 4d \end{pmatrix}$$

відповідно. Так як $\det F_1 = \det F_2 = d/4$, то обидві ці форми є додатньо визначені і тоді в (10) або

$$f_1(y_1, v_2) = 1, \quad f_2(y_2, v_1) = 0, \quad (12)$$

або

$$f_1(y_2, v_1) = 1, \quad f_2(y_1, v_2) = 0. \quad (13)$$

Із (12) слідує, що $y_2 = v_1 = 0$, а з (13): $y_1 = v_2 = 0$. В обох випадках (11) виконується.

Розглянемо розв'язки рівняння (12):

$$4y_1^2 - dy_1v_2 + s dv_2^2 = 1 \quad (14)$$

в цілих числах y_1, v_2 . Переходячи в (14) до конгруенції по модулю d і враховуючи, що d — просте непарне число, одержимо

$$y_1 = \pm \left(\frac{d-1}{2} + zd \right) \quad (z \in \mathbb{Z}) \quad . \quad (15)$$

Рівняння (14) в декартових координатах y_1, v_2 є рівнянням еліпса, симетричного відносно початку координат і цілком розташованого в крузі $S(O, r)$ з центром в початку координат і радіуса $r = \sqrt{\lambda^{-1}}$, де λ менше із власних значень матриці F_1 . Маємо $\lambda = \frac{4+sd - \sqrt{(4+sd)^2 - d}}{2}$. Тоді

$$r = \sqrt{\lambda^{-1}} \leq \sqrt{\frac{2(8+2sd)}{d}} < 1 + \frac{\sqrt{d+1}}{2} < \frac{d-1}{2} \leq |y_1|, \quad (16)$$

де y_1 — будь-яке із чисел в (15). Із (16) витікає, що в крузі $S(O, r)$ нема жодної точки, одна із координат якої співпадала би з y_1 (див. (15)). Отже, рівняння (14) не має розв'язків в цілих числах y_1, v_2 .

Розглянемо тепер перше рівняння

$$4dy_2^2 + sv_1^2 - dy_2v_1 = 1 \quad (17)$$

в (13) і покажемо, що воно також не має розв'язків в цілих числах y_2, v_1 . Так як d — непарне і $s = \frac{d+1}{16}$, то із (17) слідує, що

$$v_1 = \pm(4 + td) \quad (t \in \mathbb{Z}). \quad (18)$$

Менше із власних значень матриці F_2 це $\gamma = \frac{4d+s-\sqrt{(4d+s)^2-d}}{2}$. Враховуючи, що $s = \frac{d+1}{16}$, неважко показати, що $\gamma^{-1} \leq 17$, звідки буде слідувати, що круг $S(O, r_1)$ ($r_1 = \sqrt{\gamma^{-1}}$) містить лише ті точки з координатою v_1 (див. (18)), для яких $v_1 = \pm 4$. Рівняння (17) не має цілочислових розв'язків з $v_1 = \pm 4$. Отже, (12)–(13) в цілих числах v_j, y_i ($1 \leq j, i \leq 2$) неможливо, тобто матриці B , що задовільняє умови (4), не існує. Лема доведена.

Лема 2. В умовах лема 1 група H є незвідною підгрупою в $GL(2, \mathbb{Z}[\sqrt{d}])$.

Доведення. Матриця A і незвідна над полем $Q(\sqrt{d})$ матриця $a \in D_4$ подібні над полем $Q(\sqrt{d})$.

Теорема 1. Група $GL(2, \mathbb{Z}[\sqrt{d}])$ містить неізоморфні незвідні силовські 2-підгрупи D_4 і H .

Теорема 2. Нехай $\mathbb{Z}[\sqrt{d}]$ — кільце головних ідеалів. З точністю до ізоморфізму група $GL(2, \mathbb{Z}[\sqrt{d}])$ має точно дві незвідні силовські 2-підгрупи — це групи D_4 і H .

Доведення випливає із лем 1–2. Відмітимо при цьому, що в умовах теореми 2 незвідність над кільцем $\mathbb{Z}[\sqrt{d}]$ тягне за собою незвідність над полем $Q(\sqrt{d})$.

Прикладами кільця $\mathbb{Z}[\sqrt{d}]$, що задовільняють умові теореми 2, є кільця з $d = 31, 47, 127$ (див. [3]). Згідно теореми Дірихле про арифметичні прогресії, існує нескінченно багато простих чисел d виду (1).

1. Gudivok P. M., Rudko V. P. On isomorphism of sylow subgroups of the general linear group over the ring of integers // Journal of Mathematical Sciences. – 2000. – **102**, №3. – P. 20–30.
2. Gudivok P. M., Rudko V. P., Yurchenko N. V. О силовских p -подгруппах полной линейной группы над областями главных идеалов // Наук. вісник Ужгород. ун-ту. Сер. матем. і інформ. – 2001. – Вип. 6. – С. 31–47.
3. Боревич З. И., Шафаревич И. Р. Теория чисел. – М.: Наука, 1985. – 504 с.

Одержано 11.10.2004